

Om Kärleks-Visor
 8

Om Kärleks-Visor
 8

8
 Och efter nycker forger gifwa!
 Ad flickan derför' sålast år!
 Om flickan vill jag derför' sjunga,
 Till döden stelnat har min tunga;
 Kring flickan spira lust och fröjd,
 Som blomsterdal omkring en höjd;
 Och hymens rosor törnen bysa,
 För dem hvar flicka borde ryssa,
 Helst flickan aldrasålast år!

Såses till 2 st. b. fo. Exempl.

Om Kärleks-Visor
 4

GS 1340

Ena stycken öpperliga

Kärleks-Visor.

- 1) Mitt hjerta är en landtlig ic.
- 2) Må hwem som helst om bröllop ic.

Uppsala, tryckt hos C. G. 1845.

valijg iijgo iio po ariijg pte
marg sunq qiai uouuo uo aj iio
marg po biao uoq iijg uouuo
dan ipeiar ior aj iio iioq uouuo
En man gdr iunom uouuo iioq uouuo

En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo

En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo

En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo

En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo
En ungling ior iioq uouuo iioq uouuo

2

6

Och om kurtis och des behag.
Jag hurnens värde helt förnekas
Och i mitt val jag aldrig tvelar,
Ty flickan aldrasällast är!

En flicka när hon sig vill kläda,
Kan ostödd för sin spegel träda
Och ansa hårverk och blanchett,
Och bli så arann, så smal och nått;
Säg, hvarför skulle jag mig binda
Och med min glans blott en förblinda?
Nej, flickan aldrasällast är!

Jag lefver muntert som en blomma
Till hwilken tusen fjär'lar kom
Och under sina muntra hyfs
Än så, än stäla bort en kyss.
Hwad skulle mig då väl beweka.
Att med en enda fjär' blott leka?
Nej flickan aldrasällast är!

De blyxtrar mina ögon sånda
I många barmar eld upptända,
Och många suckar, mången tår,
Till hyllning jag och offer får.
Hur' skulle jag mig låta plåga
Utan en svartslut aubbes låga?
Nej flickan aldrasällast är!

Som Zephir swafwar jag på balen,
I wale, anglas och fria walen,
Och förbar af hwar unglarshop
Än bogenkast, än bifallstrop.
Hur' stor är ringen ej i dansen,
Hur' trång mot den är myrtenkransen?
Nej flickan aldrasällast är!

Marias hjertkamrar.

Mitt hjerta är en landtlig hydda,
Som har tre, fyra kamrar blott,
Ei prälande men likväl prydda,
Och der är alltid varmt och godt.
Parisiskt yppiga gardiner
Så ej fördunkla hyddan min,
Der solen hela dagen skiner,
Och hwem som helst kan titta in.

En kammare har mamma ensam,
En annan bor min tant uti,
Den tredje är för fler' gemensam,
Och mina wänner der bor ni.
Men låra flickor nog förstår ni
Jag äfwen har ett kabinet,
Och hwem bor der? Tol gissa får ni,
Ni gissar ändå inte rätt.

So wet ni der, der sitter fången
En liten alltför rolig gäst;
Men flickor tyft, ty kanste mången
Will gerna komma i arrest.
Han heter eljest Astrild, Kallen,
Och är wäl intet länd af or?
Men låra barn er häpnad swallen,
Så kall ni snart så weta mer.